

Hvězdný prach

TEMNÁ MAGIE

C PRESS

LINDA
CHAPMANOVÁ

Hvězdný prach

Temná magie

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Linda Chapmanová
Hvězdný prach: Temná magie – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Hvězdný prach

TEMNÁ MAGIE

LINDA CHAPMANOVÁ

 P R E S S

KAPITOLA

první

„Tak ahoj, Lucko,“ rozloučila se paní Marková, když nacpala do kufru auta Lucčin těžký kufr.

Pohladila dceru po dlouhých, kaštanově hnědých vlasech. „Užij si krásné prázdniny.“

„Ahoj!“ Lucka mamku i tatku pevně objala.

„Zavoláme vám, jakmile dorazíme do Walesu,“ slíbila Xanta Fialová. Xanta a její dcera Allegra bydlely vedle Lucčiny rodiny a Lucka s Allegrou byly nejlepší kamarádky.

Paní Marková vzhledla k jasnému modrému dubnovému nebi. „Jestli se nepokazí počasí, bude v Pembroceshíru jistě krásně.“

„Nám nevadí, když bude pršet,“ usmívala se Allegra. „Stejně se budeme mít fajn, vid', Lucko?“

Kamarádky se na sebe zazubily. Spolu se měly vždycky dobře. A nejen ve dne jako normální desetileté dívky, ale také v noci. Byly totiž duchové hvězdného prachu.

Hvězdný prach má v sobě každý, sdělila Luce Allegra, když se více než před rokem poprvé setkaly, *ale někteří ho mají víc než jiní.*

Potom Luce vysvětlila, že když takový člověk dostatečně věří v magii, může se v noci proměnit v ducha hvězdného prachu. Duchové pečovali o přírodu a napravovali v ní všechnu neplechou způsobenou lidskou bezohledností. Pomáhala jim v tom schopnost létat a kouzlit. Duchové hvězdného prachu se dělili do čtyř skupin – letní, podzimní, zimní a jarní – a každý druh ducha uměl provádět jinou magii. Lucka byla letní duch, což znamenalo, že uměla zakládat ohně a vytvářet ochranné štíty kolem předmětů i živých tvorů.

Lucka noční výlety do lesa se svými hvězdnými přáteli milovala. A teď se doopravdy moc těšila na prázdniny. Xanta byla totiž také duch hvězdného prachu

a patřili mezi ně i její přátelé ve Walesu, u kterých měly bydlet – Fabia, David a jejich dcera Tea.

Lucka nastoupila do auta a zatetelila se štěstím. Celý týden na pobřeží a mezi tolika dalšími duchy hvězdného prachu! To znělo jako nejlepší prázdniny všech dob.

Xanta nastartovala motor. Lucka ještě zamávala z okénka rodičům, potom auto odbočilo z příjezdové cesty a máma s tátou jí zmizeli z očí.

„Bude to paráda!“ hlásila šťastně Allegra, když se pohodlně usadila.

„To bude,“ souhlasila Xanta a zapnula rádio. „V Pembroceshíru je moc krásně. Žije tam tolik divokých živočichů – v moři delfíni a tuleni, mořští ptáci jako papuchalkové a rackové tříprstí, a v kopcích zase poníci a vysoká zvěř. A navíc je to jedno z nejmagičtějších míst v Británii. Uvidíš, že dělat magii je tam snadnější než doma, Lucko. Ale musíš být velmi opatrná.“

„Proč?“ zeptala se zvědavě Lucka.

„Víš přece, že máš v sobě spoustu hvězdného prachu,“ připomněla jí Xanta.

Lucka přikývla. Věděla, že dokáže užívat různé druhy magie, na které jiní desetiletí duchové normálně nedosáhnou. Nikdo vlastně nevěděl, jak to, že je tak mocná. A Lucku důvod příliš nezajímal. Byla jen šťastná, že může tak úžasně čarovat!

„Všimla jsem si, že tvá velká moc nepramení jen z hvězdného prachu, který máš v sobě,“ vysvětlovala Xanta. „Zdá se mi, že máš také neobvyklou schopnost přitahovat hvězdný prach z nebe.“

Byla pravda, že Lucka při svém kouzlení už mnohokrát použila magii z nebe. Nikdy si ale neuvědomila,

že je na tom něco neobvyklého. „Copak to jiní lidé neumějí?“ zeptala se překvapeně.

„Většina duchů se to může naučit, ale u tebe to vypadá na přirozený energetický kanál. Jako by k tobě hvězdný prach něco přitahovalo. Prostě do tebe sám chce proudit.“

„To není fér,“ postěžovala si Allegra. „Nejenže v sobě máš hromadu hvězdného prachu, ale ještě si ho přitahuješ z nebe! Kéž bych dovedla čarovat jako ty!“

„Máš dost vlastní magické moci,“ uklidňovala ji Xanta. „Na svůj věk jsi velice mocný duch. Nemá cenu se s někým porovnávat, Allegro.“

„Proč?“ zajímala se Allegra.

Xanta povytáhla obočí. „Prostě proto.“

Allegra si povzdechla. „Nesnáším, když tohle říkáš.“

„Já vím,“ usmála se škádlivě Xanta. „Poslyš, Lucko, není to nic, s čím by sis musela dělat starosti,“ vysvětlovala klidným hlasem. „Jen chci, abys byla opatrná. Na místě, kde je tolik magie, se ti může stát, že do tebe bude proudit ještě víc moci než jinde. A když bude tvá magie silnější, bude pro tebe lákavé čerpat si jí z nebe ještě víc. Ale musíš si pamatovat, že jako duchové

hvězdného prachu máme používat jen tolik moci, kolik potřebujeme, a nevyhledávat další jen proto, že nás to láká.“

Lucka přikývla. O tomhle se už jednou poučila – když se loňského léta musela utkat s temným duchem. Temní duchové byli duchové hvězdného prachu, kteří se upsali zlu, protože tolik milovali svou moc, že by pro ni udělali cokoliv – třeba o ni i okradli jiné dobré duchy. Lucka rozhodně neměla v úmyslu stát se jedním z nich. „Budu opatrná...“ slíbila proto.

Než stihla domluvit, začali v rádiu hlásit zprávu o malém tornádu, které včerejšího dne zasáhlo jednu vesničku v Dorsetu. „Počkej chvílku,“ přerušila Xanta Lucku a pustila rádio víc nahlas. „Tohle bych si chtěla poslechnout.“

„Tornádo urazilo osm kilometrů,“ vykládal hlasatel. „Rychlost větru dosahovala sto padesáti kilometrů v hodině. Svědkové ho popisovali jako točící se vír, který udeřil na vesnici. Naštěstí nebyl nikdo vážněji zraněn.“

Xantu to viditelně znepokojilo.

„Co se děje, Xanto?“ zeptala se Allegra.

Vždycky Xantu oslovovala jménem, nikdy jí neříkala „mami“. Lucce to zpočátku připadalo divné, ale zvykla si na to. Xanta byla na maminku mladá a někdy se chovala spíš jako Allegřina starší sestra. S Allegřiným otcem se Allegra ani Xanta nevídaly.

„Něco není v pořádku,“ odpověděla Xanta. „S počasím se poslední dobou děje spousta divných věcí – před měsícem tu byly bleskové záplavy, teď tohle tornádo a před několika týdny tady došlo k slabému zemětřesení. Taková kombinace událostí ukazuje na vážnou nerovnováhu v přírodě. Podle mě něco zasahuje do hvězdného prachu na nebi.“

„Nemůže to být temný duch?“ vykulila modré oči Allegra.

„Normální temný duch nemůže vyvolat tolik problémů,“ odpověděla Xanta.

„A nemůže jich čarovat několik najednou?“ zjišťovala s obavami Lucka.

„To nevím.“ Xanta se ohlédla přes rameno: „Ale s tím se vy dvě netrapte.“

„Ale...“, namítla Allegra.

„Přestaneme o tom diskutovat,“ přerušila ji rázně Xanta a opět zesílila rádio.